

EG E KJE ALEINA (ingvar hovland)

**Eg legge frå land nå,
og vett eg aldri snur.
Komme det som komma må
For eg har ingen retur
Eg levde i skyggen.
Og nå går eg ombord.
Nå brenne eg bryggen'
og stevne ud fjord.**

Refr.:

**Eg e kje aleina.
Eg stod på ei fremmand' strand,
men såg, før eg segna,
kart som va tegna
te mitt eget land.
Eg e kje aleina,
men seile min egen sjø.
Fø bære å seila,
bære å feila,
enn visna hen og dø.**

**Eg krysse urolig sjø.
Men e'kje redde for å dø.
Eg e på rette kjøl.
på reisen mod meg sjøl.
Så takk for goe ord
for alt eg he lært meg på jord,
frå dei som sto meg bi,
på min vei mod ei ny tid.**

Refr.:

**Eg e kje aleina.
Eg stod på ei fremmand' strand,
men såg, før eg segna,
kart som va tegna
te mitt eget land.
Eg e kje aleina,
men seile min egen sjø.
Fø bære å seila,
bære å feila,
enn visna hen og dø.**

Refr.:

Eg e kje aleina.

Eg stod på ei fremmand' strand,

men såg, før eg segna,

kart som va tegna

te mitt eget land.

Eg e'kje aleina

Om bruene bag e brutt

I alt det som skjedde

Visst eg og vett det

Eg ska heim te slutt